

חולין כב

עניין: דבר שבינתים כולל את שניהם

צפנת פענח תרומות השמטות עמי 117

נאמר דמיהה מטמאה או טמא דהא יש בו שניהם. ונאמח
 כן ר"ל בהך דחולין דף כ"ב ע"ב גבי תחילת הלהוב. משום
 דכ"כ בח"א ובח"ג דכל דבר שהוא צינתיס יש בו מכה ב'
 הדברים ואם נימא דבן יונה לריך קטנות יולא בזה וחי נימא
 גדלות פוסלת או פסול. וכן ר"ל בריה דיש בה ב' הכוחות:

אריז"ל עץ חיים שער מ"ב פ"א

אמנם בכל אלו הד' בחי' הפרטיות, יש
 בחי' א' כוללת כולם, והיא ממוצעת בין
 בחי' ובחי', הכוללת שתיהן. דוגמא מ"ש חכמי
 הטבע, כי בין הדומם והצומח, הוא הקורא"לי,
 הנקרא אלמוגים. ובין הצומח והחי, הוא אדני
 השדה, הנזכר במסכת כלאים, שהוא כמין כלב
 (ע) גדל בקרקע, וטבורו נשרש בקרקע, ויונק
 משם. וכשחותכין הטבור שלו מת. ובין החי
 והמדבר, הוא הקוף.

שפת אמת וירא תר"נ

ממוצע ביניהם. כענין דאיתא בספרים² בד'
 בחינות דצח"ם. כי יש בין הדומם והצומח
 ענין ממוצע שכלול משניהם כמו כמהין
 ופטריות. וכמו כן בין הצומח לחי אבני
 השדה עוף ידוע שגדל כאילן. ובין חי
 למדבר קוף. ואנו נאמר כי אחר מדבר אדם
 שעל זה נאמר³ אדם אתם קרוין אדם ולא
 האומות. וישמעאל הוא הממוצע לכן נקרא
 (בראשית טו, יב) פרא אדם. ולכן יד כל בו וידו
 בכל. כי על ידו יש התקשרות בין מדריגות
 מדבר למדריגת אדם כנ"ל:

בפסוק (בראשית יח, א) וירא אליו ה'. כי
 אברהם אבינו ע"ה היה עמוד
 העולם ועד שלא נימול היה קיום כל
 העולם על ידו כדאיתא במשנה¹ שקיבל
 עליו שכר כולן. ומן המילה ואילך היה כל
 הנהגה שלו בדרך המיוחד לבני ישראל
 שהוא דרך התורה שלמעלה מהנהגת דרך
 הטבע לכן וירא אליו הוא בפרטות יותר
 שאין לאחר שייכות בו. ולכן הוליד
 ישמעאל קודם המילה ויתכן כי מצד
 ישמעאל יש התקרבות מכל האומות
 כשמתגיירין יכולין להיות עם אחד. וגם
 קודם הגירות על כרחך נמשך על ידי בני
 ישראל קיום לכל האומות וצריך להיות